 W Chrystusie

> Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który według swego wielkiego miłosierdzia zrodził nas na nowo do żywej nadziei przez wskrzeszenie Jezusa Chrystusa z martwych.
>
> *— I Piotra 1:3*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Wielkanoc, nadzieja, odrodzenie, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Boże miłosierdzie to powracający w Biblii motyw, szczególnie wyeksponowany w *I Piotra 1:3*. Mówi on o Bogu, który – mimo naszego grzesznego stanu – daje nam możliwość powtórnych narodzin i odnalezienia w Nim żywej nadziei. W tym wersecie apostoł *Piotr* przypomina, że to właśnie Boże miłosierdzie jest źródłem tej żywej nadziei. Nie jest ona czymś, na co zapracowaliśmy własnym wysiłkiem czy zasługami, lecz darem, który otrzymujemy od Boga.

Powtórne narodziny do żywej nadziei

W wersecie *I Piotra 1:3* Piotr wprowadza pojęcie powtórnych narodzin do żywej nadziei – co stanowi odniesienie do doświadczenia zbawienia przez wiarę w *Jezusa Chrystusa*. Myśl ta odzwierciedla przemianę zachodzącą w życiu wierzącego, gdy przyjmujemy *Jezusa jako naszego Zbawiciela i Pana*. Uznając Jezusa za Zbawiciela, umieramy dla naszego dawnego „ja” i rodzimy się na nowo do życia w Nim. To życie w Chrystusie daje nam żywą nadzieję, której nie można osiągnąć w żaden inny sposób ani z innego powodu. Zapewnia nam ono dostęp do życia wiecznego z Nim oraz obietnicę życia pełnego i obfitego tu, na ziemi.

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa a nasza żywa nadzieja

Werset ten podkreśla również znaczenie zmartwychwstania Jezusa Chrystusa dla obietnicy naszej żywej nadziei. Zmartwychwstanie stanowi niepodważalny dowód na to, że *Jezus jest Synem Bożym*, a Jego ofiara na krzyżu była wystarczającą zapłatą za nasze grzechy. Wiara w zmartwychwstanie stanowi fundament naszej wiary, gdyż bez niej byłaby ona daremna. Zmartwychwstanie daje wierzącym nadzieję, że pewnego dnia my również zmartwychwstaniemy i będziemy żyć wiecznie z naszym Zbawicielem w niebie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On nasze grzechy na swoim ciele poniósł na drzewo, abyśmy obumarłszy grzechom, żyli dla sprawiedliwości; przez jego rany zostaliście uzdrowieni.
>
> *— I Piotra 2:24*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Wielkanoc, ciało, Ukrzyżowanie, wyzdrowienie, sprawiedliwosc, grzech

Interpretacja:
I Piotra 2:24 przypomina nam, że *Jezus* poniósł nasze grzechy w swoim ciele na krzyżu na Golgocie. Cierpiał On w naszym zastępstwie, aby wybawić nas od wiecznej śmierci i obdarzyć życiem wiecznym w Nim. Werset ten przypomina nam o wielkiej miłości Boga do nas – Jego dzieci.

Co oznacza słowo „grzech”?

Zanim zagłębimy się w treść tego wersetu, warto zrozumieć znaczenie słowa *„grzech”*. Grzech to każdy czyn, myśl lub słowo sprzeczne z wolą Bożą. Wszyscy zgrzeszyliśmy, co

oznacza, że zostaliśmy oddzieleni od Boga. Jednak dzięki Jezusowi możemy na nowo nawiązać relację z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abba, Ojcze, dla ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ode mnie ten kielich. Jednak niech się stanie nie to, co ja chcę, ale to, co ty.
>
> *— Marka 14:36*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Wielkanoc, Wszechmocny, Ojciec, Jezus, posłuszeństwo, ofiara

Interpretacja:
Ewangelia *Marka 14:36* przedstawia modlitwę *Jezusa* w Getsemani, tuż przed Jego aresztowaniem i późniejszym ukrzyżowaniem. W tej chwili Jezus odczuwa udrękę i jest przytłoczony tym, co ma nastąpić; modli się do Boga całym sercem, prosząc, by wypełniła się Jego wola.

Kim jest „Abba, Ojcze”?

W tym wersecie Jezus zwraca się do Boga słowami *„Abba, Ojcze”*, co w języku aramejskim oznacza *„Tatusiu, Ojcze”*. Zwrot ten wyraża osobistą więź z Bogiem i odzwierciedla głęboką miłość *Jezusa oraz Jego emocjonalną relację z Ojcem*.

Co oznaczają słowa „dla Ciebie wszystko jest możliwe”?

W tym wersecie Jezus uznaje wszechmoc Boga i Jego zdolność do czynienia wszystkiego, co zechce. Jednocześnie jednak przyjmuje wolę Bożą i poddaje się jej. Stanowi to przykład tego, jak powinniśmy zawsze ufać Bogu, nawet w obliczu trudnych sytuacji.

„Zabierz ode Mnie ten kielich”

„Kielich”, o którym mowa w tym wersecie, odnosi się do gorzkiego doświadczenia, jakie czekało Jezusa: aresztowania, procesu i ukrzyżowania. Jezus nie pragnął tego doświadczyć, a jednak wiedział, że jest to konieczne dla wypełnienia *Bożego planu zbawienia*. Ukazuje to, że czasem musimy mierzyć się z bolesnymi sytuacjami w ramach szerszego planu, którego nie zawsze w pełni rozumiemy.

„Jednak niech się stanie nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty”

W tym wersecie Jezus okazuje pokorę i poddanie woli Bożej. Wiedział, że Bóg ma plan znacznie większy i ważniejszy niż Jego własne pragnienia czy potrzeby. Jest to dla nas wezwanie, byśmy uczyli się poddawać woli Bożej i jej ufać, nawet wtedy, gdy nie rozumiemy, dlaczego musimy przechodzić przez określone sytuacje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz on powiedział do nich: Nie bójcie się. Szukacie Jezusa z Nazaretu, który był ukrzyżowany. Powstał, nie ma go tu. Oto miejsce, gdzie go złożono.
>
> *— Marka 16:6*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Wielkanoc, Ukrzyżowanie, Jezus, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Biblijny werset *Marka 16:6* opisuje jeden z najważniejszych momentów w życiu *Jezusa*: *Jego zmartwychwstanie*. Wydarzenie to stanowi fundament nauczania chrześcijańskiego, gdyż uosabia zwycięstwo nad grzechem i śmiercią. Na przestrzeni wieków wielu ludzi

zgłębiało te wydarzenia i rozważało ich znaczenie, aby lepiej zrozumieć przesłanie pozostawione nam przez Jezusa oraz dowiedzieć się, jak możemy je odnieść do własnego życia.

Jezus zmartwychwstał

Według Ewangelii według św. Marka Jezus został ukrzyżowany, a Jego ciało złożono w grobie. Trzy dni później grupa kobiet towarzyszących Jezusowi udała się do grobu, zamierzając namaścić Jego ciało wonnościami. Po przybyciu na miejsce odkryły, że kamień zamykający wejście został odsunięty, a ciała Jezusa nie było w środku. Wówczas ukazał się im anioł i polecił, by się nie lękały, gdyż Jezus zmartwychwstał i nie ma Go już w grobie.

Zmartwychwstanie: fakt historyczny

Dla wielu osób opis zmartwychwstania Jezusa jest trudny do przyjęcia lub zrozumienia. Tymczasem zmartwychwstanie jest wydarzeniem historycznym, potwierdzonym przez liczne relacje naocznych świadków z tamtej epoki. W tamtych czasach świadectwo kobiet nie cieszyło się wielkim uznaniem; uważano za nie do pomyślenia, by to one mogły być pierwszymi świadkami zmartwychwstania *Mesjasza*.

Mimo to dowody historyczne – będące niepodważalnymi – są zbyt istotne, by je ignorować. Należą do nich liczne spotkania Jezusa z uczniami, oglądanie Jego ran przez apostołów, opisane w różnych Ewangeliach Wniebowstąpienie oraz liczne kazania głoszące prawdę o zmartwychwstaniu.

Przesłanie nadziei

Zmartwychwstanie Jezusa niesie ze sobą przesłanie nadziei, gdyż ukazuje, że śmierć nie jest końcem istnienia. Często lękamy się śmierci i nie wiemy, co kryje się po jej drugiej stronie. Jednak zmartwychwstanie Jezusa daje nam pewność, że życie po śmierci istnieje. Nie musimy bać się śmierci, ponieważ umierając, przechodzimy do życia wiecznego.

Znaczenie zmartwychwstania

Zmartwychwstanie Jezusa to wydarzenie, które wyznacza początek nowej ery w historii ludzkości. Od tego momentu możemy utrzymywać bliską, osobistą relację z Bogiem – co wcześniej było niemożliwe z powodu bariery, jaką stanowił grzech. Jezus wskazał nam drogę do zbawienia, a dzięki Jego ofierze na krzyżu i zmartwychwstaniu możemy dostąpić życia wiecznego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Proszę, PANIE, wybaw teraz; proszę, PANIE, daj pomyślność. Błogosławiony, który przychodzi w imię PANA; błogosławimy wam z domu PANA.
>
> *— Psalmów 118:25-26*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: Wielkanoc, błogosławieństwo, przezwyciezanie, Zbawienie

Interpretacja:
Psalm 118 to pieśń uwielbienia i dziękczynienia skierowana do Boga za Jego moc i miłosierdzie. *Werset 25* zawiera poruszające błaganie, w którym psalmista prosi Boga o ocalenie i pomyślność w chwili obecnej. Wołanie to wyraża nadzieję i ufność w Bożą opatrzność, a jednocześnie odzwierciedla ludzką potrzebę pomocy i ochrony w obliczu przeciwności losu.

Panie, wybaw nas teraz

Psalmista kieruje swoją pierwszą prośbę do Pana, Boga Izraela. Błaganie o ocalenie wskazuje na sytuację zagrożenia lub udręki, wymagającą Bożej interwencji. Prośba ta wykracza poza zwykłe wołanie o pomoc; stanowi wyznanie wiary w zdolność Boga do

zaspokojenia naszych potrzeb w czasach kryzysu. Psalmista wie, że tylko Bóg może wybawić go z przeciwności, dlatego zwraca się do Niego o wsparcie.

Dziękczynienie dla Boga

Werset 26 Psalmu 118 głosi błogosławieństwo dla tych, którzy przychodzą w imię Pana. Jest to wyraz radości i triumfu w obecności Pana. Werset ten znajduje się w Księdze Psalmów – zbiorze poematów i pieśni wykorzystywanych w kulcie żydowskim i chrześcijańskim.

W kontekście *Psalmu 118* autor wyraża wdzięczność Bogu za ocalenie przed wrogami i okazanie niezachwianej miłości pośród przeciwności. *Werset 26* odzwierciedla jego przekonanie, że Bóg nadal będzie go chronił i prowadził w przyszłości.

Błogosławieństwo dla tych, którzy przychodzą w imię Pana

Zwrot *„Błogosławiony, który przychodzi w imię PANA”* był na przestrzeni dziejów używany jako wyraz powitania i uwielbienia. Żydzi wypowiadają te słowa podczas świąt *Sukkot i Paschy*, natomiast chrześcijanie używają ich w *Niedzielę Palmową*, upamiętniając triumfalny wjazd *Jezusa* do Jerozolimy.

Fraza ta bywa również interpretowana jako odniesienie do Bożych posłańców. Prorocy i apostołowie byli posyłani przez Boga, aby głosić Jego słowo i nieść światu Jego przesłanie. Co więcej, w Nowym Testamencie Jezus określa siebie mianem Tego, który został posłany przez Boga, by przynieść światu zbawienie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Raduj się wielce, córko Syjonu! Wykrzykuj, córko Jerozolimy! Oto twój Król przychodzi do ciebie; sprawiedliwy i Zbawiciel, cichy i

> siedzący na ośle, na oślątku, źrebięciu oślicy.
>
> *— Zachariasza 9:9*

Książka: Stary Testament / Zachariasza

Tematy: Wielkanoc, pokora, Jezus, przezwyciezanie, proroctwo, sprawiedliwosc

Interpretacja:

Proroctwo zawarte w Księdze *Zachariasza 9:9* ma ogromne znaczenie, gdyż zapowiada ono przyjście *Mesjasza* – świętego Króla, który miał przybyć, by odkupić Jerozolimę i wszystkich wierzących. Werset ten budzi nadzieję, przypominając nam, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic i że możemy Mu zaufać.

Znaczenie wyrażeń „Córka Syjonu” i „Córka Jerozolimy”

Zachariasz używa dwóch poetyckich określeń na oznaczenie ludu Bożego: „Córka Syjonu” i „Córka Jerozolimy”. Wyrażenia te odnoszą się do wspólnoty wierzących, którzy oczekiwali przyjścia Mesjasza i odnowienia Izraela.

Święty i pokorny Król

Werset ten ukazuje *Jezusa* jako sprawiedliwego i zbawiającego Króla, a zarazem Króla pokornego. Warto zauważyć, że Król ten dosiada osła – zwierzęcia jucznego i symbolu pokory. Biblia uczy nas, że w oczach Boga prawdziwe przywództwo nie opiera się na bogactwie czy władzy, lecz na służbie i pokorze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*